

კეთილისათვის და ბოროტისა •
 თარგმნილი ლათინთა ენისაგან
 რუსულსა ზედა ენასა. მ. ა. წე-
 ლსა. 1787. სანკტპეტერბურგს*

149

ხოლო ქართულსა ენასა ზედა
 გარდამოთარგმნილ იქმნა. მეფის
 გოლოზი მეთაფეციის მის თეო-
 მურაზის მიერ • წელსა განხორ-
 ცილებითგან სიტყუსა ღმრთისა
 1818. დეკემბრის 18. ხოლო
 ქართულსა რიცხუსა მეთაფე-
 ცის ქორონიკონისასა. ფუ*

დაიბეჭდა საფასითაჲე მათისა
უგანათლებულესობისათა. სამე-
უფოსა ქალოქსა შინა სანკც
პეტერბურღს . სტამბასა შინა
იოსებ იოანესოვისასა *

განსჯანი არის ცოცხ-
ლისანი სათნოებათა
და ბიწითა თჳს *

ჭეშმარიტებასა ეკუთვნის ჩა-
თამცა ვაქებდეთ ყოველსა პატრი-
ოსნებასა და მაგებულ-კჳყოფ-
დეთ ყოველსა უშუქრებასა .
შორის პატრიოსანთა ნივითა ,
პირველსა უკუქრ აღგილსა იპყრ-
ობენ სათნოებანი , ხოლო შო-
რის უშუქრითა ბიწნი . მაშასადა-
მე სათანადო არს ქებად სათნოე-
ბაჲ , და არა თუ მხოლოდ ოდენ

იგი არამედ მიმყნისცა მისნი, და
 რაჲცა შეუღლებიან მას სარგებე-
 ლობანი, და ყოველნი საქმენი
 სათნოებათანი • ვითარ იგი ჟერ-
 არს მაგებად ყოველი იგი, რომ-
 მელნიცა წინაღმდეგებიან მას *
 ხოლო ვინადგან მზრისა მეგრ
 შლაცონისა, რეცა სამნი არიან
ნაწილნი ანუ ძალნი სულისანი •
 (ესე იგი არს) გონიერება,
რომელიცა გულის-კმის-ყოფით
განიხილავს რაჲ ჟერ-არს ქმნად
და რაჲ არა ჟერ-არს • სიმშვე,
და სიმძნე, რომელიცა თავს-
იღებენ ყოველთა წინააღმდეგო-
 მათა

ობთია-სიმკაცრე, და აღზრ-სხმა
 თავისა, რომელნიცა მართუმწ
 წადილოსა მოპოებასა შინა თვსდა
 საჭიროებათასა • ხოლო მახლ-
 ობელნი ხსენებულთა მათი სული-
 სა-ძალათანი არიან • მართლ-მსა-
 ჳულეობა, უხუმება, და სულ-
 -გრძელეობა * ეგ სახედუმს უსუს-
 ურებანი ანუ ბიწნი სულისანი
 არიან სამნი ესე შემდგომნი •
 უგუნურება განორიევასა შინა ჭე-
 უმაროცებით ნივთთასა • სიცი-
 ჳე და შიშნეულეობა მოთმინებათა
 შინა წინააღმდეგობათასა • განმ-
 ნეველოობა და უკრძალველოობა
მოპო-

მოპოვნებათა შინა საჭიროთა
 ნივთთასა • ხოლო მახლობელნი
 მათ სისუსტეთა ანუ ბიწებათანი
 არიან ესენი , უსამართლოება ,
 სიბუნწე , და სულ-მოკლობა *

გ ა ნ მ ა რ ც ე ბ ა •

მათივს ჩაახსაცა შინა
 შეიცვას თვითი ეული მემ-
 რსსენებულთა სათნოე-
 ბათა განი *

გონიერებისათვის *

გონიერება არს გონებ
 სა ჩუქნისა ესრეთი ვიდრე
 სათნოება , რომლისა საშუაე-
 რები

ობითა ვაცნი განიხილჳს რა
 ყოველსა მას რაჲცა კეთილ-ღლ-
 ეობისა მათისა შესაბამ-არს, არა
 თანა წარხლებიან მოპოებასა მი-
 სსა თავთა თჳს თჳსთა *

ს ი მ შ ჯ ღ ე *

სიმშჯღე არს ესე ვითარნი სათ-
 ნოებაჲ გულისა ჩჳსნისა, რომ-
 მლითა ვაცნი ფრიად მნიადრე
 განიღჳებიან რისხვსადმი *

ს ი მ ხ ნ ი ს ა თ ჳ ს ა ნ უ

ს ი მ ა მ ა ც ი ს ა *

სიმამაცე არს ესე გჳარნი სათნ-
 თება გულისა ჩჳსნისა, რომლი-
 სა

ბ ჳ ჳ რ ს ს მ ი ს ა თ ვ ს *

ბ ჳ ჳ რ-ს ს მ ა ა რ ს გ უ ლ ი ს-თ ქ მ ი ე-
 რ ი ს ა ს უ ლ ი ს ა ვ ი თ ა რ რ ე ც ა მ ჳ ჳ უ-
 ჳ ე ა , რ ო-მ ე ლ ი ც ა ხ მ ა რ ე ბ ა თ ა შ ი-
 ნ ა ნ ი ვ თ ი ა ს ა , უ ხ მ ა რ ს ა მ ი დ რ ე ვ ი-
 ჳ ე ბ ა ს ა დ ა ტ ვ ბ ო ბ ი ს ა დ მ ი დ ა ა ყ ე ნ ე-
 ბ ს დ ა პ ყ რ ო ბ ი ჳ ჳ-ჳ ე ო-ფ ს *

მ ა რ თ ჳ ჳ-მ ს ა ჳ უ ჳ ე ბ ი -
 ს ა თ ვ ს *

მ ა რ თ ჳ ჳ-მ ს ა ჳ უ ჳ ე ბ ა ა რ ს ე ს ე-
 -ვ ი თ ა რ ი ს ა თ ნ ო-ე ბ ა ვ ე თ ი ჳ ჳ ს უ-
 ჳ ჳ ს ა რ ი ჳ ჳ ნ ი ს ა , რ ო-მ ე ლ ი ც ა ყ ო-
 ვ ე ჳ ო თ ა ჳ ი რ ს-ს ა თ ა ნ ა ჳ ო-ს ა წ ა-
 რ ი უ წ ე რ ს *

უ ხ უ ჳ

სუხუტუბისათვის:

სუხუტუბა არს ეგვიპტე სათნო-
ება სულისა. რომელიცა განმზა-
დებულ-არს მარადის განყოფად
საუნჯისა თვისისა პატრიოსანთა
სახმარებათა ზედა *

სულ-გრძელეებისათვის*

სულ-გრძელეება არს, ესე-ვითა-
ჩი სათნოება სულისა, რომელ-
საცა თანა-სწორადძალ-უძს თა-
ვის-დებად. ბედნიერებისა და უბ-
ედურებისა, პატრივისა და უპა-
ტრიობისა *

მმარტება

თა ქცევითა იპყრობდეს სულსა
 თვისსა სამარადისოსა შინა მუყ-
 დროებასა და განსურნებასა *

თ ვ ს ე ბ ა თ ა თ ვ ს ს ი მ ხ ნ ი -
 ს ა ა ნ უ ს ი მ ა მ ა ც ი ს ა *

თანა-ნადებნი სიმხნისანი ანუსი-
 მამაცი სა არიან ესენი-რათა შეურ-
 ყველითა სულითა, მხნედ მიითუა-
 ლვიდეს მამაცი ქაღილსა შემადრ-
 წუნებელის: სიკუდილისასა დიდ-
 თა უკურს შრომათა შინა დიდ-სულ
 იყოს, მხნე, და მარჯვე • კადნიერ
 იქმნეს ყოველითა ზედა საშიშროე-
 ბათა • უმჯობეს რაცხდეს სიკუდი-
 ლქსა

ლქსა სახელოვნად, ვიდრეღა სი-
 ცოცხლისა უბატოდ და სურვი-
 ლსა განრინებისათვის თაკისა თვ-
 სისა და ამით უკუწიქმნეს ძლე-
 ვა-შემოსილ * სიმხნესა კუალა-
 დცა ეშესაბამების შრომაჲ ფიკ-
 ხელი და არათუ მხოლოდ სუ-
 რვილი მისი, არამედ რათა შემ-
 ძლებელ-იქმნეს განგზობად ღუ-
 ჩლითა რაოდენ უმეტეს ძალ-იდე-
 ბოდეს *

თავს ებათათავს სიმკაც-
რისა და ზომიერებისა*

სიმკაცრესა და ზომიერებასა
თავს-ეყვან რათა არცაღათუ მცო-
რელ განგუჲკვრუნეს ჩუჲსნ ,
შუჲსნიერებათა გრძნობითითა და-
ცკობითა, და არა მონადირე-
ბულ-ვიქმნეთ რომლისამე ბიწი-
ერისა განცხრომისაგან. ვუჲალად
ფერ-არს რათა იჭუნეულ-ვიყუ-
ნეთ თავისუფლებით სარგებლო-
ბად მათნივითაგანცა რომელნიცა
არა აღგუჲკრძალოჯეს ჩუჲსნ. სათანა-
დო-არს რათა არა უყოფდეთ
სულსა და სიციო-ცხლესა ჩუჲსნ-
სა

სა სიხარულისა გარდამატებულ-
 სა მაშინ ოღეს იგი შუშბანი
 წარმოგვდგებიან ჩუშნ ფრიადი-
 თარე დიდროებითა, ვიდრეა მა-
 შინ ოღესცა იგინი იპოებიან მცი-
 რედ ჩუშნ შორის - სიმკაცრე-
 სა უკუშ შეუდგების სამარადი-
 სო წესიერება, უმწიკულოება, და
 ეგსახედ ნამუსიერი სირცხული
 და კრძალოულება *

თჳსებათათჳს აღზრ-სს
 მისათა *

თჳსებანი აღზრ-სსმისანი არი-
 ან ესე ვითარნი რათა გონიერებ

და იმჭირვო-ღეს მოუთმე-
 ლობა მიმსწრაფებელი უსა-
 სურთა მშენიერებათა (ტრფიალ-
 ებათა) და დაცვობათადმი • ეკ
 სახელჲს ჯერ-არს რათა იპრო-
 ბებო-ღეს სული მუჟღრო-ებით უა-
 ნსა ცჲალებათა და აღშფო-თებათა
 უნებითთა ნიუთთასა *

თვსებათა თვს მართლ-
 -მსაფულები სათა *

საქმენი მართლ-მსაფულებიანი
 არიან განმჩეველობა უო-ველსა
 საქმესა შინა სიმართლით და ჰა-
 ვიო-სნად • ეკ სახელჲს და ცჲად
 ჩჲს-უ-

ჩუმყოლებათა და წეს-დებულებათა
 მამულისათა და ჭსჯულობათა და-
 სჯულისაწერილთა. მარადის თქ-
 მად სიმაჩთლისა ყოველსავე აღ-
 გილსა სადაცა ითხოვს საჭირო-
 ება. და დადგრო-მად აღთქმასა ზედა
 და პირობასა. პირუმული ნაწე-
 ვარი (ანუ კერძო) გინა აღ-
 საკალი მართლ-მსაჯულებისა
 არს ესე . რათამცა ვაცი პირვე-
 ლად ღმერთისა. მეორედ წმიდათა
 გუამთა . მესამედ მამულსა. მეო-
 თხედ მშობელთა . ხოლო უკა-
 ნასკნელ გარდაცვალებულთა მი-
 სცემდეს თანა-ნაღებსა თვისსა *

ამათ შორის კეთილ-მსახურე-
ბა არის ნაწილი მართლ-მსაჯულ-
ლებისა გინა შედგომილი მისი •
და კრალად მართლ-მსაჯულებასა
შეუდგების სიწმიდე , სიმაართ-
ლე , და სარწმუნოება , და სი-
ძულილი ყოველთა განრყენილე-
ბათა და უფეროთა საქმეთა *

თ ვ ს ე ბ ა თ ა თ ვ ს უ ხ ყ ლ -
ბ ი ს ა თ ა *

უხუცესებსა თვსეყვს რათამცა
აქუნდეს ესრეთი ვიდრემე მიდრე-
ვილება სულისა , რომელ აწუ-
ტკლეს საუნჯისა თვსისა ხმარება-
სა

სა ჰატრიო-სანთა საქმეთა წყედა ეს-
 რეთ • რათამცა საჭირო-ებისა-
 თუს თუსისა ღაშთეს მას სა-უნჯი-
 სა მისგან (არა ნამეტნაკი) და
 სხუსა მისგან გან-უყო-ფდეს ვისა-
 ცა უხმან შეწევნაჲ • იგივე უხ-
 ყმბა აყენებს შემინებასა მუნდ-
 გან საღითცა უფერო არს მო-
 ღებად • უხვ კაცო სამო-სელსა
 შინა და სახლსა შინა ფრიად უმ-
 წიკულო იქმნების • იგი ხშირადრე
 იუნჯებს ნამეტნაკთა ნივთთა (არა
 ცუდთა,) არამედ ჰატრიო-სანთა •
 ვუალად შეიკრებს ნივთთა შესაქ-
 ცევთა, დაღათ-უ მისთუს არა დიდა-
ღრე

ღრე სასარგებლოთა • მაგალ ვი-
 თარ იგი გამოზრდის ცხოველ-
 თა მქონესელთა ჩომლისამე
 საამოვნოსა თუხებისა, ანუ მხე-
 ცებრიობისათა • უხუჭუჭასა შეუ-
 ღებნიან მოწლოება, ალერსი,
 მარჯუჭუჭ მქცევლოება, ეგრეთ-
 ვე მიღრევილება (სურვილი)
 და სიყუარული სახიერებისადმი
 მეგობრობისა, უცხოდ შე-
 წყნარებისადმი, და ყოვლისა კე-
 თილო-მოქმედებისა *

თვსებათათვს სულ-გრ-
მელებისათა*

თვსება სულ-გრემლებისა
არს ესე , რომელ კეთილად შე-
წყნარებასა , და შეუწყნარებე-
ლობასა დიდებასა გინა უპაცო-
ებასა კეთილ-შესაბამიერად მიი-
თვალვიდეს კაცი • და არა მიიღე-
ბდეს განკვრუებასა არცა დატკბ-
ობათა არცა მფარველობა-
სა არცა მთავრობასა და არცა
ბლევს შემოსილებასა ზედა (რო-
მელიცა ბრძოლისა სიმხნითა შე-
იძინების) • არამედ ვერ-არს რა-

თა აქუნდეს ნაცვლად მათსა სუ-
 ლსა შინა თვისსა ვითარიმესიღრმე
 სივრცე და ტვრთვაჲ ყოვლისავე
 ამისწომიერად•ხოლო სულ-გრ-
 ძელად იწოდების იგი , რომელ-
 იცა ცხოვრებასა ამასოფლისასა.
 არა დიდადრე რაცხს , დაუშეცეს
 სწომისა სიცოცხლისა თვისსა-
 დმი არა შეკრულ არს • და ვინა-
 დგან აქუს მას ესე ვითარიმარტი-
 ვი და მხნაურებრივი სული მაშა
 ამის ძლით შემძლებელ არს ტვ-
 რთუად შეურაცხ-ყოფისა თვნი-
 ერ ყოვლისა სურვილისა შუ-
 რის-მიებად შეურაცხ-ყოფისა-
თვს

ოთა საქმეთა შინა და გარემო-
 ბათა მისთა, ხოლო უკანასკნელ
 გარდაქცევად (ჰსჯაჲ მისი) გა-
 ნრჩევისა მისგან ყოვლისავე მი-
 სთჳს რაჲცა ცხოვრებასა შინა
 ვაჳისასა კეთილად გინა ბორო-
 ტად შეირაცხების • უგუნურება-
 სა შეუღებების მარადის უმეცრე-
 ბა , უსუსურება (გინა სისუს-
 ტე), უხმარება, და განურჩევ-
 ლობა *

თჳსებათა თჳს მრისხა
 ნებისა *

სამი ვიდრემე გუარიაჩს სასე
 მრისხა-

მრისხანებისა , აღტყინება (ანუ
 სიფიცხლო) განმწარება და წყენა
 ანუ შეწუხება რეცა შემქმნელი გა-
 ნლიგებისა • მრისხანისა კაცისა
 თვსება არს უტვრთველობა თვთ
 მცირისაცა შეურაცხებისა და
 უპატვიებისა , რომლისა გამო-
 ცა მუის მიისწრაფის ზღუწვისა-
 დმი და დაჭსჯისა • იგი ყო-ვლი-
 სა სიტყუსა და ყო-ვლისა ქცე-
 ვისათვს აღვლადრე განრისხნე-
 ბის • მრისხანებისა მიერ იშუწ-
 ბიან კაცთა შორის აღრეულნი ,
 შფოთიერნი , დაუდგრო-მელნი
 და მიმო-მაკუწებელნი ქცევანი •
 ეგრე-

ეგრეთვე ჰატივის-ცემანი უსახუ-
 რთადმი ნივთთა და გულის-მოღ-
 გინებანი მათთჳს • გარნა რომე-
 ლოთაცა ზნეთა გულ-ფიცხელი კა-
 ცი არა იპყრობს უცჳალეებელად
 და გრძელ უამიერად, მიიღებს
 მას იგი მეყსა შინა არამედ
 არა დაადგრების მას ერთსაცა
 წამსა *

თჳს ე ბ ა თ ა თჳს შიშნე-
 ულებ ისათა *

შიშნეულებისა თჳსება არს შეპრ-
 წუნება რომელთაგანმე საშიშრო-
 ებათა (და ანუ შემაპრწუნებელ-
 თაგან

თაგან ძალთა •) და უმეტეს ესე
 ვითარნი ჩო-მელიცა სხეულსა
 სიკუჭდილად გინაჩო-მლისამე ას-
 ო-მსა მიღებად ექადდეს • უმჯო-
 ბეს უჩნს კაცსა მო-შიშარსა სი-
 ცო-ცხლე სასრახ-ყმლი და დაც-
 უად სიციო-ცხლისა თვისისა ვითა-
 რითაცარე სახითა ძალ-იდებო-დ-
 ეს უფრო-ს ვიდრეცა სიკუჭდილ-
 სა სახელო-ვანად და დიდებულად
 შიშნეულებასა ჭსდევს სულ-მო-
 ვლეობა , ულო-ნობა , უმარჯ-
 ყმობა შეკრულება ხრწნადისა
 ამის სო-ფლისადმი და დაცვსადმი
 სიციო-ცხლისა • ხოლო შიშნე-
 ულობა

ულთა ვაცთა შორის მას ოღენ
 ვხელავთ საქებელსა , რომელ იგ-
 ინი იქმნებიან ფრთხილნი , და
 თვსებისამებრ მათისა არა მოს-
 ურნე ამბოხებისა და ცილობი-
 სა *

თვსებათათვს უფო-
 მოებისა გინა განრყუ-
 ნილები'სა *

უფომოება თვსებისამებრ თვ-
 სისა არს შედგომა წარმწყე-
 დელთა მათ ცრფიალებათა და შე-
 ურაცხთა დაცუბობათა , ხოლო
 შერაც

შერაცხვა მათი ფრიად ბედნიერე-
 ბად მათ მიერ , რომელნიცა შე-
 უდგებიან ვნებათა ამათ , ცუდ-
 მო-ცინარობითა , ხარჩხარითა •
 უშუშროისა სილაღითა და ვიცხე-
 ვითა • უკანასკნელი არს იაკარ-ყო-
 ფა თაკისა თუსისა და კადნიერება
 ვითარცა სიტყუათა შინა ეგრეთ-
 ვე ქცევათაცა • განრუწნილებასა
 თანა შეერთებულ არს უწე-
 სობა , უკრძალველობა , შეუ-
 რაცხ-მყოფელობა და თვთი ჭს-
 ჳულება *

თვსებათათვის აღზრ-
 უსხმელოობისათა *

აღზრ-უსხმელოობისა გინა მო-უ-
 თმენელოობისა თვსება არს თუ ჰს-
 თქუა ესე ვითარი გონებისა ჩინაა-
 ღმდეგისურვილისია მეთა, რომელ
 უკეთუ ვერაღასტკებოდეს მცა ვა-
 ცისია მეთა მათ მიერ საქმით მაშინ-
 ცა სურის მისდამი, და ვინა აღგან
 ესე ესრეთ არს მაშასადამე (აღზრ-
 -უსხმელოიიგი) და უტყუებს მას რა
 მცა არს ჭეშმარიტ და ჰატიო-სან
 რომლისა ცა ფერო-ვან-არს ქმ-
 ნაა • აღზრ-უსხმელოობასა შეუ-
 ღბე-

დგების ფუფნეულება , კუალად
 სინანული და კნინლა ყოველი ი-
 გი რააცა თვს-ეყვს განრყუნ-
 ლებასა *

თვსება თათვს უსამარ-
 თლოები სათა *

უსამართლოებისა თვსებანი
 სამ გუარნი უკუმ არიან • უღმ-
 რთობა , ამპარტავანება , და
 მაგინებლობა • უღმრთობა
 არს იგი ოდეს ღმრთისა მიმა-
 რთ და წმიდათა გუამთა და კუა-
 ლად მიცუალეულობა , ეგ სახე-
 დვე მშობელთა და მამულისადმი

უგუ

უგულებელს-ვჭყოთ და წარსუჭ-
 სწყმიდოთ მიცემად თანანადებნი
 ჩუქნნი , რაჲცა თანა გვაძს ყო-
 ფად მათდა მიმართ * ამჟარტავა-
 ნება ცხად იქმნების მსოფლიო-
 თა შეკრულებათა შინა ვითარმედ
 ვაცთათანა ოდეს იქცევის ამჟარ-
 ტავანი მაშინ ჰნებავს მას ამაღ-
 ლება და გამოჩინება თაკისა თჳ-
 სისა უფროს ვიდრეღა ღირს
 არს იგი *

სოლო მაგინებელი გინა მოვიც-
 ხარო რაცხს მას შუქბად თაკისა
 თჳსისა, რომელ სხუანი ვითარის-
 ამე

ამე სახითა უპატრონო ჭყუნეს. ვეთილა დიტყუს მისთვის ევკენ შემდგომითა ამითსა ხითა. (თუმცა ღაკაცო გიგებისა გინა კიცხევის მოყრას რე არა რა დასა მიიღებს მისგანსა. რგებლობასა გარნა მაშინ ცასურს მას რათამცა შეაწუხნა სხუანი) *

ბოროტ სულობასა ანუ სიღრკეუესა თვის ეყუს რათა ეცინოდეს ზნეობათა და წესთა მამულისათა. არა მოჩიილებდეს ჭსაფულთა და უფლებათა სამოგადლობისა თვისისათა. იტყოდეს ცუუილსა, ჭყოფდეს გარდამავლობა-

ლობასა ფიცისასა ; დარღვევასა
 ჰირობისასა და არა სარწმუნო-
 იუოს იგი დანდობასა შინა • სი-
 ღრკუეესა გინა ბოროტ სულო-
 ბასა შეუღებთან ესე შემდგომ-
 ნი • ფიცი , ქება თაკისა თვისისა ,
 და ჰირ-მოთნეობით ვაცთ-მოყ-
 უარება • განრყუნელობა (ანუ
 გარდაქცევა) და სიცრუე წარმ-
 წყმედელი • *

თვსებათათვსვეცხლი-
 ის მოყუარებისა გინა
 ანგაარებისა *

ვეცხლის მოყუარებისა თვ-
 სე-

სებანი ეგ სახელვე სამ-გუარ ვი-
 ღრემე არს • ნივით მსვეჭელობა
 (გინა მტყვენკელობა) რომ-
 ლისა ძლით ანგარნი არა ირც-
 ხვენენ ძიებასა და ყოფასა სარ-
 გებელობისა და მოანგარებისა
 ყოვლით კერძო , და მოსაგე-
 ბელთა ესე ვითართა უმეტეს შუ-
 რაცხვენ სარგებლობად ვიდრელა
 განრომად უჭატციოებისაგან* სი-
 ბუნწე არს , რომლისა ძლი-
 თი გვენებაჲს ჩუწნ არა ჩაღსა
 წარგება , ჰატციოსანთა და სათა-
 ნამდებოთა საქმეთათჲს *

ხოლო უკანასკნელი სი-
 ბუნა

მზრე არს ესე რომელი თუ-
 მცალა წარვაგებით გარნა ფრი-
 ად მცირესა და არა კმა საყოფე-
 ლსა , რომელიცა უმეტეს მო-
 გვარითმევს ჩუენ დაკლებასა ,
 ვინაჲდგან თვისსა ღრთსა ჳერა-
 ვიქმით მას (და ჳეროვნად .) კე-
 ცხლის მოყუარებისა საქმე არს
 (გინა თვისება) შერაცხუა საფა-
 სისა დიდად ჩადმე . და გონებად
 ესრეთ რომელი მოძოვნებასა ში-
 ნა სარგებლობისასა უპატოე-
 ბა იქმნების არაოდეს . მსგავსად
 სასყიდლით დამდგინებელსა მო-
 ნებრივსა და საძაგელსა ცხოვ-
 რე-

რებასა ამას , არა რაჲ აქუს თა-
 ნა ზიარება ჰატოოსნების მოყუ-
 არებისა თანა , და უხუტბისა •
 მის მიერ შეგვემოხუტვის ჩუტნ
 ესე რომელ სახლისა ჩუტნისა
 საქმეთა შინა შეკვიწრდებით
 და სურვილთა და წადილთა
 შინა ვჭბოებით დიადსა დაყოვნე-
 ბასა და დაბრკოლებასა , ესრეთ
 რომელ არა საკვრველ არს მაჲ
 შინ , უკეთუ ჩუტნ შორის ჰჭ-
 ბებენ ადგილსა სულ-მოკლეო-
 ბა, მოწყინება , უგვანობა , და
 ყოველთა კაცთა მიმართ უსურ-
 ველობა კეთილისა *

თ ვ ს ე ბ ა თ ა თ ვ ს ს უ ლ -
 - მ ო ვ ლ ე ო ბ ი ს ა თ ა *

სულ-მოვლეობამან არა უწ-
 ყის ზომიერად თავს-დებად , არ-
 ცა ბედნიერებისა , არცა უბედ-უ-
 რებისა , არცა ღიდებისა და პატ-
 ივისა , და არცა უპატეიოებისა •
 ხოლო თვს ყოფისამებრ მისისა
 კაცი სულ-მოვლე , მიღებასა ში-
 ნა პატეივისასა მაღლო-ღს ამპარ-
 ტავნებითა , და მიეცემის ცუდ-
 -მედიდებობასა და მსუბუქ განმჭ-
 სჯელობასა , მცირესა შინა ბე-
 დნიერებისა მიღებასა მყის უმაღ-
 ლეს

ლეს ზომისა აღმუყვნების. თუთ
 უმცირესთაცა წყენათა შერაცხს
 მოუთმენელად, მცირესაცა რა-
 სამე უარ ყოფასა გინა წარწყმე-
 დასა იმედოვნებისა თვისისასა მი-
 იღებს უდიდესს უბედურებად, ო
 დასთხევს ცრემლთა და იტჯრ-
 თავს მათთვის საღმობიერებასა
 ვითარცა რაჲსამე მძიმესა ტჯრ-
 თისა • ხოლო უკანასკნელ შეი-
 რაცხების იგი ვაცად სულ-მოკ-
 ლედ რომელიცა მისდამი მცი-
 რისაცა რაჲსამე ჰატვივის-ცემი-
 სა დაკლებასა მიითუალოვიდეს უბ-
 ატვირებად და შეურაცხებად, ო
 უუმა

თუმცა ყოფილ იყო-სმცა იგი
 უნებლიეთ შემთხვევითა, გინა და-
 ვიწყებთ-სულ-მოვლევობასა შე-
 უდგებიან ურვა, ჩივილი, და ურწ-
 მუნებლობა, და სხუანი ჩო-
 მელნიმე შეიწრებანი სულისანი *

ს აზ რ ა დ რ თ ვ ს ე ბ ა თ -
 ა თ ვ ს ს ა თ ნ რ ე ბ ი ს ა თ ა *

ესე არის თანანადები სწო-გად-
 რდ სათნოებისა, რათამცა სუ-
 ლი იქმნას კეთილ აღშენებულ,
 ესრეთ ჩომელ ყოველი მოძრა-
 თბა მისი იყო-ს ფრიად დამშვი-
 დებულ, ზომიერ და შესაბამიერ-
 და

და ჩათა ყოველთა შორის სა-
 ხეთა მისთა , რომელთაგანნი
 სამნი წემორე მოვიხსენეთ იხი-
 ლკებოდეს ურთიერთისადმი შე-
 საბამი მსგავსება და თანკმობაჲ, და
 ამისგამო საგონებელ არს . ვი-
 თარმედ მდგომარეობა კეთილ-
 მოქმედისა სულისა მსგავს არს
 მდგომარეობასა რომლისა მემყუ-
 ღროსა სანოგადობისა გინათე-
 მისასა . ვჟალოდ თვს ეყვს სათნო-
 ებასა ღირსეულთა ვაცთა კეთილ-
 ის-ყოფა , სიყუარული კეთილთა
 გჟამთა , და შატვივის ყოფა მათი-
 ეგრეთვე ჩათა არა შეუჩაცხ-
 მე

-მყოფელ , და არა შუროის მეძი-
 ებელ იყო-ს . არამედ რათა იყო-ს
 მოწყალე მიმხედველ და მზა მი-
 ტევებად . სათნოებასა შეუდგე-
 ბიან კეთილი წესიერება , სიმაჩ-
 თლე , სიწმიდე გულისა , სა-
 სოება კეთილი , და მსგავსნი ამ-
 ათნი უკუწმ^ს თვისებანი . მაგალ
 სიყუარული ნათესავთა და მეგო-
 ბართა , მოყუასთა , სტუმართა ,
 და უცხოთა . ხოლო დასას-
 რულ ყოველთა მიმართ ვაცთა ,
 და საკუთრად კეთილთა* აწ ყო-
 ველი რაჲც კა^სთქვთ უკუწმ^ს სა-
 თნოებისათვის არს საქებელ .
 ხო-

სოლო ბოროტსა ქქონან ყო-
ვლითურთ წინააღმდეგონი მი-
სნი თვსებანი *

ღმრთისა ძალითა სრულ
იქმნა *

შრომითა და ზედა მხედველო-
ბითა სოლომონ რამებაჲ
გივის მისათა *

